

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/230/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6611216310
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6611216310.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a členov senátu Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša, v právnej veci navrhovateľa X. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., X. XXXX/X, adresa pre doručovanie E., Z. XX proti odporkyni L. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., J. A. XXXX/XX, o zaplatenie 50 EUR s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 6C/169/2011 - 31 zo dňa 11. apríla 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh navrhovateľa zamietol, **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok okresného súdu v súvisiacom výroku o náhrade trov konania zrušuje a v tomto rozsahu vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorý sa domáhal zaplatenia sumy 50 EUR s príslušenstvom od odporkyne. Návrh odôvodňoval tým, že uvedenú finančnú čiastku poskytol na účet odporkyne dňa 09. 04. 2010 s príslubom ich vrátenia do jedného mesiaca. Odporkyňa predmetné finančné prostriedky nevrátila, preto bol nútený domáhať sa zaplatenia súdnou cestou.

Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že vzhľadom na vykonané dokazovanie mal za preukázané, že navrhovateľ poskytol pôžičku X. V., a nie odporkyni. V predmetnej veci ako účastník konania na strane odporcu je uvedená L. P., ktorá v danom prípade nie je pasívne vecne legitimovaná, nakoľko skutkové okolnosti a tvrdenia, ktoré uvádzal navrhovateľ vo svojom návrhu a tiež svedok X. V. v zápisnici o výsluchu a odporkyňa (v zápisnici o výsluchu) sa zhodujú, čo sa týka vecnej legitimácie. Pokiaľ ide o skutočnosť, že finančné prostriedky boli poskytnuté na číslo účtu odporkyne, išlo o finančné prostriedky poskytnuté v prospech X. V., ktorému uvedenú sumu odporkyňa odovzdala. Svedok X. V. potvrdil, že predmetná pohľadávka vznikla tak, že navrhovateľ mu poslal 50 EUR, teda išlo o finančné prostriedky v jeho prospech. Potvrdil i to, že finančné prostriedky boli zaslané na účet odporkyne, ktorá mu ich odovzdala.

O trovách konania rozhodol okresný súd tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods. 1, veta prvá, O. s. p.) odvolanie navrhovateľ. Nesúhlasil s výrokovou časťou rozsudku a jeho odôvodnením, nakoľko v čase konania (pojednávania) sa nachádzal v zahraničí, a preto sa ho nemohol zúčastniť. Opätovne poukázal na tvrdenia uvádzané v písomne podanom návrhu, spochybnil výpoveď svedka X. V., pričom uviedol, že

tento svedok - X. V. predmetný dlh - jeho pohľadávku uznal. Mal za to, že vkladom predmetnej čiastky 50 EUR na účet odporkyne, je táto správne označená ako odporkyňa, nakoľko vkladom na jej účet bol založený právny vzťah. Potvrdil, že o poskytnutie finančných prostriedkov ho požiadal svedok X. V., avšak z dôvodu, že poskytne tieto finančné prostriedky práve svojej družke - odporkyni. Svedok X. V. preto nemohol ani z predmetného účtu, ktorý je vedený na odporkyňu finančné prostriedky vybrať, inak by išlo o neoprávnené použitie platobnej karty. Navrhol preto, aby odvolací súd zaviazal odporkyňu k vyplateniu predmetnej pohľadávky vrátane príslušenstva.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), prejednal odvolanie v medziach daných odvolaním v rozsahu určenom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým zamietol návrh navrhovateľa podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil. Rozsudok okresného súdu v súvisiacom výroku o náhrade trov konania, ktorým okresný súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. zrušil a v tomto rozsahu vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 O. s. p..

Vzhľadom na argument odporcu, ktorý uviedol ako dôvod odvolania, odvolací súd v prvom rade skúmal, či v rámci prvostupňového konania nedošlo zo strany okresného súdu k takému procesnému postupu, ktorý by bolo možné považovať za odňatie možnosti odporcu konať pred súdom. V odvolaní odporca tvrdil, že v čase rozhodnutia sa nachádzal v zahraničí. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd dospel k záveru, že odporca bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný. Doručenie mal za vykázané podľa ust. § 47 ods. 1 O. s. p., a preto okresný súd v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. pojednával v jeho neprítomnosti. To, že navrhovateľ sa z neúčasti na pojednávaní určenom na deň 11. 04. 2012 o 09. 30 hod ospravedlnil, nebolo samo o sebe právne záväzným dôvodom na odročenie pojednávania v súlade s Občianskym súdnym poriadkom. Navrhovateľ totiž o odročenie pojednávania nepožiadal. Okresný súd vzhľadom na vykonané dokazovanie preto rozhodol i v jeho neprítomnosti. Z uvedeného vyplýva, že ak okresný súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa, neporušil tak žiadne procesné právo navrhovateľa, a teda uvedeným postupom okresného súdu nemohlo dôjsť ani k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom.

Po vyriešení uvedeného procesnoprávneho aspektu odvolania sa odvolací súd zaoberal i hmotnoprávnou stránkou prejednáwanej veci.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia okresného súdu a v podrobnostiach naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k najzásadnejším argumentom uvádzaným navrhovateľom v odvolaní, odvolací súd dodáva nasledovné :

Okresný súd vykonal dokazovanie vo veci v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy správne vyhodnotil podľa § 132 O. s. p. a svoje rozhodnutie vo výroku, ktorým návrh navrhovateľa zamietol aj náležite odôvodnil podľa ust. § 157 ods. 2 O. s. p..

Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak, okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil.

Okresný súd je vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné, a jeho argumenty podporujú príslušný záver o tom, že odporkyňa v konaní nie je pasívne vecne legitimovaná. Rozhodnutie prvostupňového súdu je presvedčivé, premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premis prvostupňový súd dospel, sú pre právnickú, ale i laickú verejnosť prijateľné, racionálne a aj spravodlivé. Obsah predmetného odvolania je takmer zhodný s obsahom návrhu podaného navrhovateľom, a preto i samotné odôvodnenie rozhodnutia vo vzťahu k námietkam navrhovateľa je úplné, aj pokiaľ ide o samotné odvolanie. Navrhovateľ v odvolaní neuvádza žiadne nové relevantné skutočnosti a nepredkladá ďalšie dôkazy, ktoré by neboli zistené a vyhodnotené prvostupňovým súdom. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje tak, ako to uviedol vo svojom rozhodnutí i prvostupňový súd, že navrhovateľ poskytol pôžičku X. V., a nie odporkyňi. V odvolaní navrhovateľ sám uviedol, že svedok X. V. uznal jeho pohľadávku. Vkladom finančných prostriedkov na účet odporkyne nebol založený právny vzťah tak, ako to tvrdí navrhovateľ v odvolaní. Tento jeho právny záver nie je správny. Sám navrhovateľ v písomne podanom návrhu uviedol, že o finančnú pomoc, a to o poskytnutie sumy 50 EUR ho požiadal práve X. V., teda nie odporkyňa. Svedok X. V. prisľúbil i vrátenie týchto finančných prostriedkov. Uvedené skutočnosti podporujú aplikáciu zákonného ust. § 657 Občianskeho zákonníka, keď veriteľ, teda navrhovateľ, prenechal dlžníkovi, teda svedkovi X. V. finančné prostriedky a svedok X. V. sa zaviazal tieto po uplynutí dohodnutej doby vrátiť. Podstatnými náležitosťami zmluvy o pôžičke v zmysle ust. § 657 Občianskeho zákonníka je dohoda o predmete pôžičky, ktorou bola suma 50 EUR a o čase jej vrátenia, teda podľa ústnej dohody účastníkov do jedného mesiaca. Forma tohto dvojstranného právneho úkonu nie je predpísaná, teda postačí aj ústna dohoda tak, ako tomu bolo i v tomto konaní. Prvostupňový súd sa preto správne zaoberal otázkou pasívnej legitímácie odporkyne. Ide o otázku (procesnú), ktorú je potrebné vyriešiť pred samotným hmotnoprávnym posúdením veci. Okolnosti týkajúce sa vkladu finančných prostriedkov, ktoré predstavujú predmet pôžičky, a to vkladu na účet odporkyne, nie sú relevantné pre posúdenie záväzkovo-právneho vzťahu „veriteľ - dlžník“. Ide len o miesto poskytnutia finančných prostriedkov (spôsob poskytnutia finančných prostriedkov), ktorá okolnosť nemení nič na tých skutkových zisteniach, že o finančné prostriedky požiadal navrhovateľa práve svedok X. V., ktorý sa zaviazal i predmetnú finančnú čiastku 50 EUR navrhovateľovi vrátiť. Uvedené skutočnosti boli v konaní preukázané výpoveďou navrhovateľa, odporkyne, ako aj samotného svedka. Po preskúmaní veci z tohto hľadiska preto dospel odvolací súd k záveru, že rozsudok okresného súdu vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti vo výroku, ktorým zamietol návrh navrhovateľa, považuje za vecne správny, a preto boli splnené zákonné podmienky na jeho potvrdenie.

Okresný súd v rozsudku svojím druhým výrokom rozhodol o náhrade trov konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Z ust. § 157 ods. 2 O. s. p. vyplýva, že v odôvodnení rozsudku súd uvedie čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Z obsahu napadnutého rozhodnutia týkajúce sa náhrady trov konania nie je zrejmé, na základe akého ustanovenia právneho predpisu okresný súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ale ani to, akými úvahami, skutočnosťami, prípadne dôkazmi sa pri rozhodovaní o tejto otázke riadil, ktorá skutočnosť v tejto časti robí rozhodnutie okresného súdu nepreskúmateľným.

Pretože okresný súd sa s vyššie uvedenými aspektmi v odôvodnení svojho rozhodnutia týkajúceho sa náhrady trov konania vôbec nezaoberal, možno konštatovať, že sa dostatočne neriadil citovaným ust. § 157 ods. 2 O. s. p. a v nadväznosti na to možno uzavrieť, že predmetný rozsudok v časti o náhrade trov konania nemá dostatočné a objektívne odôvodnenie, ktoré je podstatnou náležitosťou každého súdneho rozhodnutia. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné. Podľa názoru odvolacieho súdu však predmetný

rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania uvedené atribúty nespĺňa. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. odôvodniť, je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa vysporiadava so všetkými, právne relevantnými dôvodmi uplatnených nárokov, ako aj so špecifickými námietkami účastníka. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej, sa účastníkovi konania odníma možnosť náležite skutkovo, aj právne, argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. V danom prípade odôvodnenie rozhodnutia výroku o náhrade trov konania absentuje úplne. Ak nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá i prípustnosť odvolania a odôvodňuje zrušenie predmetného rozhodnutia podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p.. Vydanie nepreskúmateľného rozhodnutia možno fakticky považovať za odňatie možnosti účastníka konať pred súdom, a preto odvolaciemu súdu neostávala iná možnosť, ako odvolaním napadnutý súvisiaci výrok o náhrade trov konania podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. zrušiť a vec mu v tomto rozsahu vrátiť na ďalšie konanie, nakoľko výrok o náhrade trov konania je výrokom závislým v zmysle ust. § 206 ods. 2 O. s. p.. Podľa tohto ustanovenia je dané, že ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná v konaní sám za seba (§ 91 ods. 1), a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektorých účastníkov, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To ale neplatí v prípadoch, keď od rozhodnutia o napadnutom výroku je závislý výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi. Odvolací súd preto zrušil výrok o náhrade trov konania, a to i napriek tomu, že nebol odvolaním napadnutý.

Okresný súd bude v ďalšom konaní postupovať vo vyššie naznačenom smere. Predovšetkým okresný súd nedal presvedčivú a jasnú odpoveď z akého dôvodu, na základe akého ustanovenia rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ani odpoveď z akého dôvodu, a na základe akých úvah pri tomto rozhodovaní vychádzal. Úlohou okresného súdu bude preto odstrániť nedostatok odôvodnenia výroku o náhrade trov konania tak, aby ho bolo možné považovať za súladný s ust. § 157 ods. 2 O. s. p..

V zmysle § 224 ods. 3 O. s. p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konania, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.